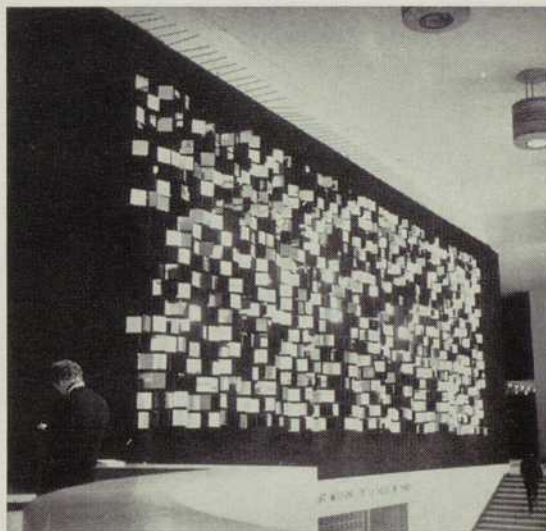

KONSTPERSPEKTIV

ÅRGÅNG 19

NUMMER 4, 1963

Hallen i Musée d'Art Moderne dekorerad av Groupe de Recherche d'Art Visuel med rörliga, reflekterande metallplattor. Det var Biennalens "varumärke".

JEAN GRANDJEAN

KOLLEKTIVET SLÅR IGENOM PÅ DEN SPÄNNANDE TREDJE BIENNALEN I PARIS

Den stora internationella Biennalen i Paris har varit en av de mest spännande utställningarna i Europa i år. Den är mycket intressantare än sin föregångare för två år sedan, då man blott gick igenom ändlösa salar med konformt och informellt måleri.

Målsättning är densamma: konstnärer under 35 år från hela världen kan här visa sin förmåga, samtidigt med att man i andra arrangemang visar musik, lyrik, film och teater av folk i samma ålder.

Flera faktorer har gjort Musée d'Art Modernes jätteutställning spännande. Först och främst de många grupparbetena, som här har bevisat kollektivets användbarhet i konstnärlig framställning. Ja, till stora kulturella uppgifter kan kollektivet vara

mycket starkare än enskilda personer — har man nämligen inte lärt av filmen, vår tids kollektivt framställda konst.

En belgisk grupp har bl. a. experimenterat med att måla på aluminium, vilket ger helt speciella ljuseffekter. Vid deras verk spelas experimentalmusik, som utmärkt "illusionerar" bilderna och ger en helare upplevelse. Tingen klingar samman.

En fransk grupp har studerat seendets psykologi (Groupe de recherche d'art visuel) och förmår att genom tolv små rum (en labyrint) ge åskådaren den ena synchocken efter den andra, så att man nästan inte kan se på en "normal" bild efteråt.

Den tyska "Gruppe Spur" har gjort modell och ritningar till en fantasibyggnad, en